

Sygn. akt VI P 366/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Ławnicy: Mariola Kozaczka

Agnieszka Olga Mika

Protokolant Patrycja Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2019 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko:

1. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
2. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o przywrócenie do pracy na dotychczasowe stanowisko pracy z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy

1. oddała powództwo,
2. zasądza od P. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Mariola Kozaczka SSR Przemysław Chrzanowski Agnieszka O. M.

Sygn. akt VI P 366/13

UZASADNIENIE

P. S. pozwem z dnia 21 maja 2013 roku (data prezentaty), skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., wniósł o przywrócenie do pracy na dotychczasowe stanowisko pracy z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.

W uzasadnieniu powództwa P. S. wskazał, że jego zdaniem rozwiązanie z nim umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 kodeksu pracy nastąpiło z przyczyn pozornych, polegających na naruszeniu ciężkich obowiązków pracowniczych przejawiających się: w żądaniu oraz pobieraniu korzyści majątkowych i osobistych od podmiotów trzecich współpracujących z pracodawcą, a także naruszaniu regulaminu pracy poprzez wykorzystywanie stanowiska do wymuszania żądania przyjmowania lub uzyskiwania korzyści, jak również prowadzenie działalności konkurencyjnej do działalności pracodawcy, zwłaszcza że prowadzenie własnej działalności zgłosił jeszcze w CV podczas rozmowy

kwalifikacyjnej. Ponadto powód wskazał, że nie wie i nie rozumie z jakimi faktycznymi zachowaniami można byłoby łączyć przyczyny wskazane w rozwiązaniu umowy o pracę.

(pozew: k. 1-2)

Wartość przedmiotu sporu o przywrócenie do pracy na dotychczasowe stanowisko pracy z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy została ustalona na kwotę 126.000,00 zł.

(postanowienie: z dnia 29 maja 2013 roku: k. 8)

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 lipca 2013 roku (data prezentaty) pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości jako całkowicie bezzasadnego.

W uzasadnieniu pisma strona pozwana wskazała, że rozwiązanie z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w trybie natychmiastowym w dyspozycji art. 52 § 1 k.p. nastąpiło z powodu wykorzystywania przez niego swego stanowiska pracy u pozwanej do wymuszania, żądania, przyjmowania i uzyskiwania korzyści od podwykonawców pozwanej oraz na skutek prowadzenia przez powoda działalności gospodarczej (częściowo konkurencyjnej wobec pozwanej) bez wymaganego Regulaminem Pracy zawiadomienia pozwanej i jej zgody. Jednocześnie strona pozwana zaznaczyła, że powód nigdy nie wystąpił do pozwanej o uzyskanie zgody na prowadzenie takiej działalności. Jednocześnie pozwana wskazała, iż dopiero od momentu nawiązania stosunku pracy i zapoznania się z Regulaminem obowiązującym u pozwanej powód miał obowiązek zastosować się do ich treści, a więc zawiadomić ją o prowadzeniu ww. działalności konkurencyjnej i wystąpić o stosowną zgodę. Jednocześnie strona pozwana powołała się na § 13 Regulaminu Pracy, który stanowi, iż nieprzestrzeganie zasad postępowania w firmie stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika.

(odповідь na pozew: k. 35 – 39)

W okresie 3 lat, od 21 stycznia 2015 roku do 13 września 2018 roku, na skutek orzeczeń Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, postępowanie w niniejszej sprawie było zawieszona.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożyła bowiem w Sądzie Okręgowym w Warszawie pozew przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 225.471 zł z uwagi na w/w szkody.

(postanowienie SR k. 547 i k. 671; postanowienie SO k. 598)

W Sądzie Okręgowym w Warszawie XXI Wydziale Pracy w sprawie o sygn. akt XXI P - Pm 181/13 w dniu 8 września 2014 roku zapadł wyrok oddalający powództwo (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko P. S. o zapłatę kwoty 225.471 zł.

Następnie w dniu 29 czerwca 2018 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od P. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ww. kwotę 225.471 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty.

(akta Sądu Okręgowego w Warszawie XXI Wydziału Pracy o sygn. akt XXI P -Pm 181/13)

Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

(art. 365 § 1 kpc)

Na skutek zgłoszonego wniosku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(postanowienie SR k. 819)

Przed zamknięciem rozprawy, strony poparły swoje stanowiska procesowe.

(protokół rozprawy k. 835)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. był zatrudniony w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny od dnia 1 czerwca 2006 roku do dnia 31 sierpnia 2006 roku w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 5.000,00 zł brutto na stanowisku Kierownik Projektu w branży (...).

Następnie w dniu 1 września 2006 roku strony zawarły pisemną umowę o pracę na czas nieokreślony w ponownie pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie powoda wynosiło nadal 5.000,00 zł brutto i wciąż zajmował on stanowisko Kierownika Projektu w Branży (...).

Przed zakończeniem stosunku pracy wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 10.500 zł.

Po zakończeniu stosunku pracy, na skutek przeprowadzonej reorganizacji, wydzielono (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wezwał do udziału w sprawie niniejszej w charakterze strony pozwanej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(dowód: umowa o pracę na okres próbny z dnia 1 czerwca 2006 roku, umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 1 września 2006 roku – część B akt osobowych powoda, zaświadczenie z k. 49, wstąpienie z k. 729, postanowienie z dnia 27 stycznia 2019 roku)

W pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. obowiązywał Regulamin Pracy. Powód zapoznał się z nim, o czym stanowiło pisemne oświadczenie, które jednocześnie potwierdzało zapoznanie się przez niego z obowiązkiem przestrzegania prawa oraz z Z. postępowania w biznesie (inna nazwa: „Zasady postępowania w firmie”).

Załącznik nr 7 do Regulaminu Pracy („Zasady postępowania w firmie”) stanowi, że pracownicy pozwanej nie mogą wykorzystywać swoich stanowisk do wymuszania żądania, przyjmowania lub uzyskiwania korzyści oraz nie mogą przyjmować obietnic przekazania takich czynności w przyszłości. Ponadto, według punktów C1-C3 „Zasad postępowania w firmie”, pracownicy pozwanej nie mogą prowadzić działalności konkurencyjnej do działalności pozwanej bez wymaganego Regulaminem Pracy zawiadomienia pozwanej i jej zgody.

§ 13 Regulaminu Pracy wskazuje, że nieprzestrzeganie „Zasad Postępowania w firmie” stanowi ciężkie naruszenie obowiązków pracownika.

W pozwanej spółce jest system, który zawiera ww. regulacje, a także istnieje „e-learning”, który wysyła do pracownika informacje o konieczności przejścia szkolenia, a dodatkowo jest test, który pracownik musi zdać.

(dowód: Regulamin Pracy (...) sp. z o.o. (wersje obowiązujące zakresie zatrudnienia powoda): k. 54-91, „Zasady postępowania w firmie” (wersje obowiązujące w okresie zatrudnienia powoda): k. 92 – 109, oświadczenie powoda o zapoznaniu się z Regulaminem Pracy i Regulaminem Wynagradzania: akta osobowe, oświadczenie powoda dotyczące obowiązku przestrzegania przepisów prawa oraz zasad postępowania w biznesie (Business (...)): akta osobowe, zeznania świadka M. J. - specjalisty do spraw etyki w biznesie: k. 438 – 471, zeznania świadka W. S. –

dyrektora do spraw zarządzania personalnego: k. 454 – 456, zeznania świadka M. S. (1) – dyrektora do spraw compliance/etyki: k. 456-460)

P. S. prowadzi własną działalność gospodarczą o nazwie (...) Budownictwo sp. z o.o. z siedzibą w B., gdzie zajmuje stanowisko inżyniera przygotowania robót budowlano – wykończeniowych, a także pełni funkcję członka zarządu i pozostaje udziałowcem spółki. Do jego głównych zadań należy pozyskiwanie zleceń, jak również dobór podwykonawców na małe projekty w branży wykończeniowej, opracowanie i wdrożenie projektu, prowadzenie odbiorów inżynierskich w imieniu klientów indywidualnych oraz prace koncepcyjne nad wprowadzeniem e-usług w budownictwie dla klientów indywidualnych.

(dowód: CV powoda - część A akt osobowych, k. 5 akt procesowych, odpis KRS spółki (...) z siedzibą w B.: k. 191-193 zeznania świadka M. J.: k. 439, zeznania świadka M. S. (1) dyrektora do spraw compliance/etyki: k. 456 – 460)

Kierownik projektu wraz z sekcją logistyki jest odpowiedzialny w pozwanej spółce za kompleksową realizację projektu, czyli kontraktu. Powód jest centralnym punktem całej fazy realizacyjnej od momentu podpisania umowy, współpracuje z handlowcem w fazie akwizycji, mając odpowiedzialność za zrealizowanie odpowiedniego kontraktu. Dział handlowy przygotowuje dokumentację we fragmencie, w której partycypuje kierownik projektu celem przekazania jej w całości do działu zarządzania projektami. Na etapie finalizacji realizacji, kontrakt jest przekazywany do działu serwisu. W ramach działu zarządzania projektami, według ówczesnego stanu realizacji, sekcja logistyki oraz kierownicy projektów stanowili dział zarządzania projektami. W sekcji logistyki za te projekty odpowiadała W. N.. (...) sp. z o.o. posiada centrum rozliczeniowe, skąd uruchamiana jest płatność do podwykonawcy, a akceptacja tej płatności jest dokonywana po wpłynięciu do firmy faktury z numerem zamówienia i akceptacji działu zarządzania projektami.

(dowód: zeznania świadka A. O. - prokurenta pozwanej i dyrektora branży obrazowania i terapii w sektorze H.: k. 468 - 470, zeznania świadka W. N.: k. 470 - 472)

W dniu 5 września 2011 roku została zawarta umowa o numerze (...)_Prace Podwykonawcze pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a podwykonawcą Instalatorstwo Elektryczne A. R. (1) ze względu na fakt, iż wykonawca zawarł z (...) Szpitalem Wojewódzkim w W. (...) umowę na dostawę fabrycznie nowego Angiografu do (...) Naczyniowych (...), którego częścią jest wykonawstwo robót budowlanych i adaptacyjnych wraz z usunięciem wszelkich stwierdzonych w nich wad i usterek, a Wykonawca zapoznał się z treścią Kontraktu Głównego.

(dowód: umowa z dnia 5 września 2011 roku o numerze (...)Elektryka/PM_Prace Podwykonawcze: k. 231 – 244)

W dniu 3 października 2011 roku została zawarta umowa o numerze (...)_Prace Podwykonawcze pomiędzy wykonawcą – (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a podwykonawcą Instalatorstwo Elektryczne A. R. (1) ze względu na fakt, iż wykonawca zawarł z (...) Szpitalem Wojewódzkim w W. (...) umowę na dostawę fabrycznie nowego Gamma K. hybrydowej (...) (...), którego częścią jest wykonawstwo robót budowlanych i adaptacyjnych wraz z usunięciem wszelkich stwierdzonych w nich wad i usterek, a Wykonawca zapoznał się z treścią Kontraktu Głównego.

(dowód: umowa z dnia 3 października 2011 roku o numerze (...)elektryka/PM_Prace Podwykonawcze: k. 218 – 230)

Przedstawicielem wykonawcy w zakresie dotyczącym realizacji obydwu umów był powód – P. S..

(dowód: § 3 pkt 1 umowy o numerze (...)_Prace Podwykonawcze: k. 219; § 3 pkt 1 umowy o numerze (...)_Prace Podwykonawcze: k. 232)

W piśmie z dnia 22 kwietnia 2013 roku adresowanym do strony pozwanej A. R. (1) - współpracujący z nią podwykonawca - wskazał, że w trakcie trwania stosunku pracy, powód dopuścił się między innymi żądania i pobierania korzyści majątkowych od A. R. (1), od którego zażądał wystawienia na pozwaną faktury VAT na kwotę

221 400 zł brutto. Zdaniem ww., wskazana kwota nie stanowiła ekwiwalentu za jakiegokolwiek świadczone usługi i po jej zapłaceniu przez pozwaną, została przejęta przez powoda. Ponadto powód zaangażował A. R. (1) do prac wykończeniowych w swoim domu w miejscowości B., nie płacąc za wykonane prace (kwota ok. 30.000 zł) a obiecując „odrobienie” kwoty na współpracy z pozwaną. Podobnie powód uzależniał kontynuowanie współpracy A. R. (1) z pozwaną spółką od wykonywania prac w jego prywatnym domu bez wynagrodzenia.

A. R. (1) wystawił fakturę o numerze (...), na której znajdował się opis prac, których nie wykonał. Opis faktury przekazał powód. A. R. (1) otrzymał od pozwanej spółki pieniądze odnośnie ww. faktury, a następnie te pieniądze oddał powodowi pomniejszone o podatki. Pieniądze zostały przekazane w ratach. Powód uzasadniał, że tę kwotę chce wykorzystać w sposób sobie wiadomy.

A. R. (1) zgłosił się do (...) sp. z o.o. w W. po wystawieniu faktury, ponieważ poniósł straty w dwóch projektach, a za okazaną fakturą nie kryły się żadne prace.

(dowód: pismo podwykonawcy A. R. (1) z dnia 22 kwietnia 2013 roku: k. 51-52, faktura z dnia 7 grudnia 2011 roku o numerze 01/12/11: k. 434, zeznania świadka A. R. (1): k. 440-441)

Kolejny z podwykonawców pozwanej spółki – (...), prowadzący działalność pod nazwą (...) – przesłał pismo do przełożonego powoda, dyrektora działu zarządzania projektami M. G., w którym nawiązał do umów o numerach (...)_Prace Podwykonawcze oraz (...)Elektryka/PM_Prace Podwykonawcze. Wskazał, iż jest brak podpisanego protokołu odbioru wykonanych w 2012 roku prac, a P. S. na pytania, kiedy zostanie załatwiona sprawa podpisania protokołu, wysłała kolejne pisma z rzekomo nie wykonanymi pracami. Ponadto A. D. wskazał, że prace, które wykonywał prywatnie dla powoda w jego domu, potraktowane zostały jako darowizna, czyli - jak to później świadek A. D. wyjaśnił - dar wdzięczności powoda, że może w wykonywać pracę dla (...) sp. z o.o.

(dowód: pismo: k. 53, zeznania świadka A. D.: k. 460 – 461, zeznania świadka M. S. (1): k. 456-460)

P. S. „niewątpliwie w pełni zdawał sobie sprawę, że nakłaniając A. R. (1) do wystawienia fikcyjnej faktury oraz podejmując działania ukierunkowane i zwińczone powodzeniem na realizację (zapłatę) tej faktury doprowadzi do szkody, co było niewątpliwie działaniem z zamiarem bezpośrednim opisanym w art. 122 k.p. (...) cały czas musiał mieć świadomość, że tego rodzaju postępowanie naraża pracodawcę na wymierną szkodę finansową”. P. S. „doprowadził do zapłaty nieistniejącej wierzytelności”.

(dowód: drugi akapit k. 1070 akt Sądu Okręgowego w Warszawie XXI Wydziału Pracy o sygn. akt XXI P -Pm 181/13)

W dniu 10 maja 2013 roku miało miejsce spotkanie, które odbyło się w siedzibie pozwanego. Uczestniczył w nim powód, M. S. (1), W. S. oraz P. M.. Na tym spotkaniu wręczono powodowi pismo dotyczące rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika ze skutkiem natychmiastowym w trybie art. 52 § 1 kodeksu pracy. Jako przyczynę rozwiązania umowy wskazano ciężkie naruszenie przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na: żądaniu i pobieraniu korzyści majątkowych i osobistych od podmiotów trzecich współpracujących z pracodawcą i naruszeniu Regulaminu Pracy poprzez wykorzystywanie swojego stanowiska do wymuszania żądania, przyjmowania lub uzyskiwania korzyści, jak również prowadzenie działalności konkurencyjnej do działalności pracodawcy bez wymaganego Regulaminem Pracy zawiadomienia pracodawcy i jego zgody. Powyższe skutkowało całkowitą i trwałą utratą zaufania do powoda przez pracodawcę, co czyniło niemożliwym jego dalsze zatrudnianie.

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika: cz. C akt osobowych)

W dniu 29 czerwca 2018 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od P. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 225.471 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty.

(dowód: k. 1019 akt Sądu Okręgowego w Warszawie XXI Wydziału Pracy o sygn. akt XXI P -Pm 181/13)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, akt osobowych powoda i akt Sądu Okręgowego w Warszawie XXI Wydziału Pracy o sygn. akt XXI P -Pm 181/13 oraz na podstawie zeznań świadków: A. O., M. J., A. R. (1), W. S., A. D., W. N., M. G., M. S. (1), N. Z. i M. S. (2).

Zeznania ww. przesłuchanych w sprawie świadków Sąd ocenił jako wiarygodne. W zasadniczej części złożone zeznania znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów, a tam, gdzie strony wskazywały na okoliczności nieudokumentowane, nie było podstaw by zeznania te kwestionować.

Zeznania M. K. i P. S. nie posłużyły Sądowi za podstawę ustaleń faktycznych, gdyż zeznawali oni odmiennie od przesłuchanych w sprawie ww. świadków. Nadto zeznania te nie były spójne, a ich wiarygodność w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego budziła wątpliwości.

Pozostałe zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Były one bowiem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

W niniejszej sprawie nie został przesłuchany, zgłoszony jako strona, członek zarządu Spółki (...), gdyż zmarł (k. 691).

Sąd nie przesłuchał R. C. (k. 834). Wniosek o jego przesłuchanie zasługiwał na pominięcie, bowiem został zgłoszony dopiero po 6 latach procesu (k. 720). Art. 207 § 6 k.p.c. stanowi, że Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. W ocenie Sądu, skoro zdaniem strony powodowej świadek ten byłby tak istotny w niniejszej sprawie, gdyby rozstrzygnięcie tej sprawy zasadałoby się na zeznaniach tej osoby, to wniosek dowodowy o przesłuchanie R. C. winien był zgłoszony być już w pozwie. Strona nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła tego w pozwie lub w dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy albo, że występują inne wyjątkowe okoliczności. Co więcej, Sąd podejmował kolejne czynności by ta osoba stawiała się i złożyła zeznania (k. 821, k. 828, k. 828v, k. 829). Jednakże kolejne wezwania nie zostały podjęte, zaś strony procesu także nie podjęły takich czynności (k. 830). W konsekwencji kolejne odraczanie rozprawy spowodowało by zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Sąd pominął także na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. jako spóźniony dowód z pisma z 2014 roku (k. 834), którego oryginał i kopię powód złożył na rozprawie w dniu 1 kwietnia 2019 roku (k. 831, k. 832). Pismo to w języku niemieckim zostało złożone dopiero po 5 latach od powstania, nie zostało złożone w tłumaczeniu, zaś strona nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła go w 2014 roku bez swojej winy i nie wykazała okoliczności podlegających udowodnieniu.

Strategia procesowa i spóźnione wnioski dowodowe nie mogą być uwzględniane przez Sąd. Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są bowiem dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są też przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.

Ponadto zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. wiążące jest prawomocne orzeczenie z dnia 29 czerwca 2018 roku Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w którym Sąd zasądził od P. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 225.471 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że strony łączył stosunek pracy, który ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika. Sporne było natomiast, czy przyczyna podana w piśmie z dnia 9 maja 2013 roku uzasadniała rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia.

W kwestii przyczyn dotyczących zasadności rozwiązania z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia wskazać należy, iż zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu (art. 6 k.c. w związku z art. 300 k.p.) to na pracodawcy ciąży obowiązek wykazania prawdziwości i zasadności przyczyny rozwiązania umowy o pracę. Podobnie stanowi teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt I PK, zgodnie z którą „rozwiązanie umowy o pracę w trybie natychmiastowym bez wypowiedzenia z winy pracownika (art. 52 § 1 pkt 1 k.p.) jest nadzwyczajnym sposobem rozwiązania stosunku pracy i powinno być stosowane przez pracodawcę wyjątkowo ostrożnie. Obowiązek wykazania (udowodnienia) wskazanej przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika obciąża pracodawcę”.

Odpowiednią regulację w tym zakresie zawiera art. 52 § 1 pkt. 1 Kodeksu pracy. Zgodnie z nim pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez niego podstawowych obowiązków pracowniczych. To właśnie na tę podstawę wskazał pracodawca w rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 9 maja 2013 roku, będącego przedmiotem analizy w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca rozwiązanie umowy.

Niewątpliwie ocena, jakiej podejmuje się Sąd, w kwestii zgodności z prawem przedmiotowego rozwiązania umowy o pracę będzie się opierała na analizie prawdziwości i legalności owych przyczyn wskazanych przez pracodawcę. Nie można również zapominać o ważnym wniosku wypływającym z językowej analizy przepisu art. 52 § 1 pkt 1 k.p., a mianowicie, iż wskazane przyczyny muszą nosić znamiona ciężkich naruszeń obowiązków pracowniczych. Zgodnie z dyspozycją art. 30 § 4 k.p. pracodawca podał w swym oświadczeniu, iż ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych przez powoda miało polegać na żądaniu i pobieraniu korzyści majątkowych i osobistych od podmiotów trzecich współpracujących z pracodawcą i naruszeniu Regulaminu Pracy poprzez wykorzystywanie swojego stanowiska do wymuszania żądania, przyjmowania lub uzyskiwania korzyści, jak również prowadzenie działalności konkurencyjnej do działalności pracodawcy bez wymaganego Regulaminem Pracy zawiadomienia pracodawcy i jego zgody.

Należy zauważyć, że rozwiązanie umowy o pracę na podstawie art. 52 k.p. jest sytuacją szczególną, stąd też pracodawca powinien w swym oświadczeniu o podjęciu takiego kroku szczegółowo uzasadnić jego podstawę faktyczną, podając konkretne zdarzenia, które przemawiają za ciężkim naruszeniem przez pracownika swych podstawowych obowiązków.

W przedmiotowej sprawie pozwany pracodawca w rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia opisując pierwszą przyczynę, polegającą na żądaniu i pobieraniu korzyści majątkowych i osobistych od podmiotów trzecich współpracujących z pracodawcą, wskazał na sytuację z podwykonawcą pozwanej – A. R. (2), który prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...). We wspomnianej sytuacji przytoczonej w stanie faktycznym i na jej skutek, powód nadużywając swoich uprawnień doprowadził pracodawcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a także naraził go na szkodę, jak również na utratę dobrego imienia i wizerunku rzetelnego partnera biznesowego. W tym zakresie Sąd wskazuje też na wiążący wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Sąd ten zasądził od P. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 225.471 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty. Sąd w uzasadnieniu wskazał m.in., że P. S. niewątpliwie w pełni zdawał sobie sprawę, że nakłaniając A. R. (1) do wystawienia fikcyjnej faktury oraz podejmując działania ukierunkowane i zwięzione powodzeniem na realizację (zapłatę) tej faktury doprowadzi do szkody, co było niewątpliwie działaniem z zamiarem bezpośrednim opisanym w art. 122 k.p. Cały czas musiał mieć świadomość, że tego rodzaju postępowanie naraża pracodawcę na wymierną szkodę finansową. P. S. doprowadził do zapłaty nieistniejącej wierzytelności.

O zaistniałej sytuacji pracodawca dowiedział się z pisma z dnia 22 kwietnia 2013 roku, adresowanego do strony pozwanej przez A. R. (1). Zatem pracodawca nie naruszył art. 52 § 2 k.p. A. R. (1) wystawił fakturę, na której znajdował się opis prac, których nie wykonał. Opis faktury przekazał powod. A. R. (1) otrzymał od pozwanej spółki pieniądze odnośnie ww. faktury, a następnie te pieniądze oddał powodowi pomniejszone o podatki. Pieniądze zostały przekazane w ratach.

Sąd wskazuje, że także działanie powoda z zamiarem bezpośrednim zostało wykazane przez Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Ponadto nie ulega wątpliwości, że powod naruszył Regulamin Pracy (o którym doskonale wiedział i z którym się zapoznawał) poprzez wykorzystywanie swojego stanowiska do wymuszania, żądania, przyjmowania i uzyskiwania korzyści (pkt B3 Załącznika nr 7 do Regulaminu Pracy), chociażby do zatrudniania w swoim domu w B. podwykonawców pracodawcy. Kolejnym naruszeniem Regulaminu Pracy przez powoda było prowadzenie działalności konkurencyjnej do działalności pracodawcy (pełnienie funkcji członka zarządu i pozostawanie udziałowcem (...) Budownictwo sp. z o.o. z siedzibą w B.), bez wymaganego Regulaminem Pracy zawiadomienia pracodawcy i jego zgody (pkt. C1 – C3 Załącznika nr 7 do Regulaminu Pracy). W związku z powyższym, zgodnie z § 13 Regulaminu Pracy, nieprzestrzeganie Z. Postępowania w pozwanej firmie stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracownika.

Powód nie zawarł z pozwaną odrębnej umowy o zakazie konkurencji zawartej w trybie art. 101¹ § 1 k.p., jednak zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego, prowadzenie działalności konkurencyjnej przez pracownika, mimo niezawarcia umowy o zakazie konkurencji może naruszać obowiązek dbałości o dobro zakładu pracy określony w art. 100 § 2 pkt 4 k.p. i stanowić uzasadnioną przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę, a nawet przyczynę rozwiązania niezwłocznego (tak m.in. wyrok SN z dnia 18 czerwca 2007 roku o sygn. akt II PK 338/06, wyrok SN z dnia 20 sierpnia 2009 roku o sygn. akt II PK 41/09, wyrok SN z dnia 08 marca 2013 roku o sygn akt II PK 194/12).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie wskazanych przepisów oddalił – w całości – powództwo P. S..

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Jak stanowi art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, że strona pozwana wygrała postępowanie w całości, Sąd na podstawie powołanego przepisu w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 – ówczesnie obowiązującego – rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), zasądził od powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zastosowanie w niniejszej sprawie ww. przepisu § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości znajduje potwierdzenie w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2011 roku, II PZ 5/11, w którym Sąd stwierdził, że podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Kosztami powyższymi nie objęto opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Opłata skarbową od pełnomocnictwa byłaby wydatkiem pełnomocnika strony i wchodziłaby w skład kosztów procesu, gdyby obowiązek jej uiszczenia wynikał z przepisów obowiązującego prawa. Stosownie jednak do art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.), nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii „w sprawie zatrudnienia, wynagrodzenia za pracę”. Nie ulega wątpliwości, że niniejsza sprawa, w której przedmiotem sporu jest przywrócenie do pracy, dotyczy wprost zatrudnienia, w związku z czym nie ma obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej od

pełnomocnictwa. W konsekwencji przyjąć należy, że koszty uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, które z mocy ustawy nie podlegają tej opłacie, nie stanowią kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony i nie ma podstaw do zasądzenia równowartości tej opłaty od strony przegrywającej proces (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2011 r., II UZ 15/11).

Na skutek przeprowadzonej reorganizacji, wydzielono (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wezwał do udziału w sprawie niniejszej w charakterze strony pozwanej (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Strona pozwana wniosła o prowadzenie postępowania wyłącznie z udziałem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (k. 729), dlatego to na jej rzecz zasądzono ww. koszty.

Mając na uwadze całość powyższych rozważań, Sąd orzekł jak w sentencji.

(...)

1. (...)(...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)